

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Dron în numele inculpatului și de inculpat împotriva sentinței Judecătorei Buiucani din 02 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

***Țurcanu Constantin Vladimir,**
născut la 31.05.1982, originar din s.
Zorile, r-nul Orhei, domiciliat în
mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, nr
19, ap. 100.*

***Datele referitoare la termenul
de examinarea a cauzei:***

- de la 02 octombrie 2012 pînă la 02 mai 2013 (prima instanță)
- de la 21 mai 2013 pînă la 02 octombrie 2013 (instanța de apel)
- de la 14 ianuarie 2014 pînă la 05 martie 2014 (instanța de recurs)

Colegiul penal asupra recursului în cauză

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani din 02 mai 2013, Turcanu Constantin a fost condamnat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime 200 unități convenționale, echivalentul a 4000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Țurcanu Constantin la 29 iunie 2012, în jurul orelor 13:40 min., aflîndu-se în fața blocului locativ din str. Calea Ieșilor, 19, mun. Chișinău, avînd intenția comiterii unui act de huliganism, încalcînd grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, a inițiat un conflict cu cet. Bantuș Igor, după care, fără nici un motiv, intenționat a aplicat violență față de el, lovindu-l de mai multe ori cu pumnii peste cap și corp.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2140/D din 24.08.2012, lui Bantuș Igor i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

3. Sentința nominalizată a fost contestată de către:

Partea vătămată Bantuș Igor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, invocând că instanța la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, aplicând o pedeapsă prea blândă.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și **inculpatul**, care a solicitat casarea sentinței cu dispunerea achitării sale.

Apelantul, în argumentarea cerințelor critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanță și anume: raportul de constatare medico-legală nr. 062 din 30.06.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 2140/D din 24.08.2012, considerând că acestea nu reflectă o legătură cauzală cu circumstanțele de fapt. La fel apelantul nu a fost de acord cu faptul reținerii de către instanța de fond, a declarațiilor false depuse în cadrul cercetării judecătorești de către martorii apărării Bădărău Veaceslav și Moldoveanu Carolina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. În motivarea soluției sale instanța de apel a invocat că, verificând și analizând probele administrate la materialele dosarului, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Țurcan C., în baza art. 287 alin.(1) Cod penal – *huliganism, adică acțiuni intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței supra persoanelor.*

În acest sens, instanța de apel, a considerat nefondat apelul inculpatului, precum că probele existente indică la nevinovăția ultimului, apelul este în primul rând, o enumerare a declarațiilor reținute în cadrul cercetării judecătorești și redate selectiv, în al doilea rând, unele argumente expuse, au fost obiect al verificării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmare, or în general nu au stat la baza condamnării.

Referitor la declarațiile martorilor Bădărău Veaceslav și Moldoveanu Carolina, la care a făcut trimitere inculpatul, ca fiind false, instanța de apel nu le-a pus la îndoială, deoarece declarațiile acestor martori sunt coroborate cu declarațiile părții vătămate și materialele cauzei, care combat afirmațiile martorilor apărării.

Cît privește, rapoartele de expertiză medico-legale, Colegiul penal nu a avut careva dubii față de acestea, ultimele fiind efectuate conform prevederilor legale.

În privința apelului declarat de către partea vătămată ce ține de pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, enumerând circumstanțele cauzei a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, Cod

penal, dat fiind că, inculpatul anterior nu a fost condamnat și a conchis, că pedeapsa sub formă de amendă în mărimea stabilită prin sentință este echitabilă.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs de către avocat în numele inculpatului și de inculpat, care în baza art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu dispunerea achitării, din motiv că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Recurenții, consideră că pentru încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, nu este suficientă aplicarea violenței fizice, exprimată prin cauzarea leziunilor corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, iar pe lângă semnele „*leziuni corporale*” și „*ordinea publică*” este necesar să fie prezent și calificativul „*încălcarea grosolană*” a regulilor sociale. Se mai indică că, în cauza penală nu au fost dobândite careva probe, prin care s-ar demonstra, că inculpatul, în acea zi a încălcat *grosolan ordinea publică*.

Ulterior, în recursul declarat se semnalează lipsa laturii subiective în acțiunile inculpatului, care se caracterizează prin intenție directă, iar intenția huliganică nu este alt ceva decât atentatul la ordinea publică iar prin cumul, în cazul dat și la siguranța persoanei fără un motiv plauzibil.

Totodată, se menționează că, conflictul a avut loc pe fundalul relațiilor ostile, astfel, la 29.06.2012, Bantuș Igor, conducând automobilul cu viteză excesivă prin curtea blocului locativ, i-a stropit soția și copiii lui Țurcan C., iar motivul pentru care a acționat inculpatul nu a fost unul din pornire huliganică.

Recurenții critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele judecătorești, care au ignorat declarațiile martorului Patrașcu Marina, că *Bantuș, în acea zi conducea automobilul și i-a stropit pe soția și copiii lui Țurcan.*

7. Verificând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul în cauză, ca temeiuri de casare a deciziei recurate, sunt menționate prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal, constată că temeiurile invocate nu se regăsesc în speța dată, iar argumentele expuse în recurs contravin materialelor dosarului.

Argumentul expus în punctul **6 al prezentei decizii**, referitor la lipsa încălcării grosolane a ordinii publice prin acțiunile inculpatului, Colegiul penal îl apreciază ca neîntemeiat, deoarece faptul *încălcării grosolane a ordinii publice* s-a demonstrat pe deplin prin probele anexate la dosar și anume prin declarațiile părții vătămate care a confirmat că, la 29.06.2012, în jurul orelor 13:00, 13:30 se afla în fața scării blocului locativ nr. 7 din str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău, când de el s-a apropiat inculpatul, care, agresându-l verbal și fizic, a început să-i înainteze

diferite pretenții, aplicându-i pe neașteptate lovituri în regiunea feții, capului și pieptului, spunându-i că nu va mai avea viață în curtea acestui bloc.

Cele relatate de către partea vătămată au fost susținute pe deplin prin declarațiile martorilor, Moldovanu Carolina, Bădărău Veaceslav, care au declarat, că au văzut cum inculpatul i-a aplicat părții vătămate, câteva lovituri în regiunea feții și pieptului, manifestându-se printr-un comportament agresiv și violent.

Astfel, noțiunea de încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect, se consideră săvârșirea unor acțiuni ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră că instanțele judecătorești corect au ajuns la concluzia privind reținerea în acțiunile inculpatului a *încălcării grosolane a ordinii publice*.

Totodată, de către Colegiul penal se respinge ca inadmisibil și argumentul recurențelor, privind lipsa în acțiunile inculpatului a intenției directe, deoarece, potrivit art. 131 lit. a) b) c) Cod penal, *prin fapta săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului; în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane.*

Din materialele dosarului s-a stabilit că, cele întâmplate au fost văzute și auzite de alte persoane, care ulterior au și relatat aceste fapte.

Colegiul penal menționează că instanțele judecătorești corect au constatat starea de fapt și au încadrat acțiunile social periculoase în baza art. 287 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal reține că conținutul recursului se reduce doar la afirmarea asupra estimării incorecte a probelor de către instanțele de fond și de apel. Se menționează că argumentele invocate în recurs au fost anterior expuse, deja fiind obiect de examinare în instanța de apel.

Totodată, instanțele judecătorești au dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinându-le din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv.

În baza celor constatate, Colegiul concluzionează că hotărârile instanțelor judecătorești nu sunt afectate de erori de drept prevăzute art. 427 alin. (1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, motiv pentru care recursul înaintat se va declara inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ion Dron în numele inculpatului și inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani din 02 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui *Turcanu Constantin Vladimir*, din motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș